

|| Bron. Permetre's, prendre la
 llibertat, de fer alguna ^{cosa}
allerat -ada adj. Sense subjecció,
 trava o embaràs de cap mena,
 amb entera llibertat. El nois
jugaven allerats. Cornia allerat.

|| Revertant, que viu comodament,
 sense atretos de cap mena.
Viure allerat.

alletament m. Acció d'alletar,
 lactància; l'efecte

alletar v. tr. Nodrir amb la llet
 llet (un infant)